

Torah écrite (pentateuque) - Nombres

Chapter 21

- 21,1 וישמע הכנעני מלך-עכד, ישב הגגב, כי בא ישראל, דרך האמריים; וילחם, בישראל, וישב ממנו, שבי.
- 21,2 וידר ישראל גדר ליהוה, ויאמר: אם-נתן תתן את-העם הזה, בדי--והכרמתי, את-עריהם.
- 21,3 וישמע יהוה בקול ישראל, ויתן את-הכנעני, ויחרם אתהם, ואת-עריהם; ויקרא שם-המקום, סרמה. {פ}
- 21,4 ויסעו מהר החר, דרך-ים-סוף, לסבב, את-ארץ אדום; ויתקצר גפש-העם, בדרך.
- 21,5 וידבר העם, באלהים ובמשה, למה העליתנו ממצרים, למות במדבר: כי אין לחם, ואין מים, ונפשנו קצה, בלחם הקלקל.
- 21,6 וישלח יהוה בעם, את הגנשים השרפים, וינשכו, את-העם; וימת עם-רב, מישראל.
- 21,7 ויבא העם אל-משה ויאמרו חטאנו, כי-דברנו ביהוה ובר--התפלל אל-יהוה, ויסר מעלינו את-הגנש; ויתפלל משה, בעד העם.
- 21,8 ויאמר יהוה אל-משה, עשה לך שרף, ושים אותו, על-גס; וקיה, כל-הנשון, וכאה אתו, וסי.
- 21,9 ועש משה נחש נחשת, וישמהו על-הגס; וקיה, אם-נשך הנחש את-איש--והביט אל-נחש הנחשת, וסי.
- 21,10 ויסעו, בני ישראל; ויחנו, באבת.
- 21,11 ויסעו, מאבת; ויחנו בעיי העברים, במדבר אשר על-פני מואב, ממזרח, השמש.
- 21,12 משם, בסעו; ויחנו, בגסל זרד.
- 21,13 משם, בסעו, ויחנו מעבר ארנון אשר במדבר, היצא מגבל האמרי: כי ארנון גבול מואב, בין מואב ובין האמרי.
- 21,14 על-כן, יאמר, בספר, מלחמת יהוה: את-והב בסופה, ואת-הגסלים ארנון.
- 21,15 ואשד, הגסלים, אשר גטה, לשבת ער; וגשעו, לגבול מואב.
- 21,16 ומשם, בארה: הוא הבאר, אשר אמר יהוה למשה, אסף את-העם, ואתנה להם מים. {ס}
- 21,17 אז ישיר ישראל, את-השירה הזאת: עלי באר, ענו-לה.
- 21,18 באר ספרוה שרים, ברוה גדיבי העם, במחלקק, במשענתם; וממדבר, מתנה.
- 21,19 וממתנה, וכליאל; ומגליאל, במות.
- 21,20 ומבמות, הגיא אשר בשדה מואב--ראש, הפסגה; וגשקה, על-פני הישימן. {פ}
- 21,21 וישלח ישראל מלאכים, אל-סיחן מלך-האמרי לאמר.
- 21,22 אעברה בארצך, לא גטה בשדה ובכרם--לא גשמה, מי באר: בדרך המלך גלך, עד אשר-נעבר גבלך.
- 21,23 ולא-נתן סיחן את-ישראל, עבר בגבלו, ויאסף סיחן את-כל-עמו ויצא לקראת ישראל המדברה, ויבא יהצה; וילחם, בישראל.
- 21,24 ויכהו ישראל, לפי-סרבו; וירש את-ארצו מארנון, עד-יבק עד-בני עמון--כי עז, גבול בני עמון.
- 21,25 ויקח, ישראל, את כל-הערים, האלה; וישב ישראל בכל-ערי האמרי, בחשבון ובכל-בנתיה.
- 21,26 כי חשבון--עיר סיחן מלך האמרי, הוא; והוא גלחם, במלך מואב הראשון, ויקח את-כל-ארצו מידו, עד-ארנון.
- 21,27 על-כן יאמרו המשלים, באו חשבון; תבנה ותכוון, עיר סיחון.
- 21,28 כי-אש יצאה מחשבון, להבה מקבית סיחון: אכלה ער מואב, בעלי במות ארנון.
- 21,29 אוי-לך מואב, אבדת עם-כמוש; ונתן בניו פליטים ובנתיו בשבית, למלך אמרי סיחון.
- 21,30 וינרם אבד חשבון, עד-דיבן; ונשים עד-נפח, אשר עד-מידבא.
- 21,31 וישב, ישראל, בארץ, האמרי.
- 21,32 וישלח משה לרגל את-יעזר, וילכדו בנתיה; וירש (ויורש), את-האמרי אשר-שם.

- 21,33 וַיִּפְנוּ, וַיַּעֲלוּ, דָרָר, הַבָּשָׁן; וַיֵּצֵא עֹגֵי מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן לִקְרֹאתָם הוּא וְכָל-עַמּוֹ, לַמִּלְחָמָה--אֲדָרְעִי.
- 21,34 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, אֶל-תִּירָא אֹתוֹ--כִּי בִדְרֹךְ בַּתִּי אֹתוֹ וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ, וְאֶת-אֶרְצוֹ; וַעֲשִׂיתָ לוֹ--כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְסִיחֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי, אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבוֹן.
- 21,35 וַיִּכּוּ אֹתוֹ וְאֶת-בָּנָיו וְאֶת-כָּל-עַמּוֹ, עַד-בְּלֹתֵי הַשָּׂאִיר-לוֹ שְׂרִיד; וַיִּירָשׁוּ, אֶת-אֶרְצוֹ.